

هوادار محروم شد؛ نه قرمز و آبی

فوتبال دلخوشی بزرگ جامعه و بهانه‌ای برای پیوند نسل ها و طبقات مختلف است اما ۲ تیم پر طرفدار ما

بهر احتی از آسیا حذف شدند تا هوادار از شور و نشاط فوتبالی محروم شود

پرونده

پرسپولیس، استقلال و گل گهر از لیگ قهرمانان آسیا کنار گذاشته شدند، اتفاقی که اصلا در شان فوتبال ما به‌عنوان یکی از قطب‌های فوتبال آسیا نیست، به‌خصوص که در سال‌های اخیر تیم‌های

ایرانی به ویژه پرسپولیس تنور لیگ قهرمانان آسیا را با تماشاگر، هوادار و بازی‌های خوب گرم نگه می‌داشتند. قبل از کرونا، همیشه پر تماشاگر ترین بازی‌های لیگ قهرمانان آسیا مربوط به میزبانی‌های نماینده‌های ایران می‌شد. فوتبال باشگاهی شوق و نشاط به جامعه به‌خصوص نسل جوان تزریق می‌کرد، باعث می‌شد آدم‌ها از نسل‌ها، طبقات و شرایط متفاوت به بهانه فوتبال به هم نزدیک شوند و هر کدام یک سهم مشترک در هواداری از تیم‌های محبوب‌شان داشته باشند. فوتبال از آن‌ترین، پرهیجان‌ترین و در دسترس‌ترین سرگرمی پیر و جوان، زن و مرد و همه قشرهای جامعه بود اما حالا با محروم شدن تیم‌های پر طرفدارمان، شوک بزرگی به فوتبال ما، به‌خصوص هواداران وارد شده‌است. برای مدی‌ران که در بهترین حالت رضایت‌و زارت‌ورزش برای‌شان مهم بود شاید این حذف خیلی هم بهتر باشد چون بخشی از دغدغه بارگیری، تدارکات و هزینه‌ها کم می‌شود اما این هوادار است که سرخورده و ناراحت می‌شود. در این پرونده، در خلال چند گفت‌وگوی خواندنی ماچرا از ابعاد مختلفی بررسی کرده‌ایم. با ما باشید.

سرخور دگی‌های یک حذف جنجالی

ناراحتی هوادار بابت حذف دو تیم بر هوادار از آسیا با حالت معمولی که این دو تیم به‌خاطر رقابت فوتبالی حذف می‌شدند متفاوت است، این بار پای سرخور دگی در میان است

سید سورنا ساداتی | روزنامه‌نگار

هواداری حس خوبی است، این که در موفقیت یک گروه سهیم باشی، ضریان قلبیت با هیجان بازی‌آن‌ها کم‌وز یاد شود. دل خوش باشی که اگر مشکلاتت زیاد است اما چیزی هست که می‌توان به‌آن دل بست و جای کمبودها را پر کند اما هواداری در ایران مصائب عجیبی دارد. از تیم ملی بگیرد تا باشگاه‌ها. همین «پدیده» که چند سال جزو تیم‌های صدر جدول بودو حتی اگر به تیم سر حال و رویایی برانکونخورده بود می‌توانست قهرمان لیگ برتر باشد این‌روزها شرایط خیلی عجیبی دارد. این‌را که چرا فوتبال ما ادعای حرفه‌ای دار اما این قدر مدیریتش آه‌تور و متزلزل است همه می‌دانیم، این که چرا حتی تیم‌های سطح پایین از کشورهایی که امکانات کم دارند و در مواردی شرایط جنگی را تجربه می‌کنند مجوز حرفه‌ای گرفته‌اند اما دو باشگاه اصلی قدرت اصلی فوتبال آسیا ممکن است چند سال از حضور در لیگ قهرمانان محروم شوند هم در جای خودش باید بحث شود اما این که چه چیزی را در این شرایط از دست می‌دهیم و تبعات این اتفاق برای فوتبال و جامعه هواداری ما چیست موضوع اصلی ماست.

● **بی‌اثر شدن کار کرد فوتبال با کاهش کیفیت و هیجان**

فوتبال می‌تواند سر مخاطبی را که رنج اقتصادی، بیکاری، ازدواج و... دارد گرم کند، اما پیامدهای اتفاق اخیر فقط محدود در حذف دو تیم نیست، سطح لیگ پایین می‌آید چون دیگر قهرمان شدن یا سهیمه گرفتن معنایی ندارد، بازیکنان بی‌انگیزه می‌شوند و مهم‌تر این که شاید از این دو باشگاه بروند چرا که هیچ تضمینی نیست با این مدیریت سال‌های بعدهم این دو تیم بتوانند در آسیا باشند. چون قیمت یک بازیکن که در آسیا می‌درخشد کاملاً متفاوت است. وقتی کسب عنوان بی‌معنی شود هیجان لیگ پایین می‌آید و کم‌کم فوتبال آن اثر خودش را در تهییج مردم و سرگرم کردن‌شان از دست می‌دهد و پدیده بی‌اثری می‌شود در حد فیلم سینمایی اکشن، اما بی‌معنی. چرا خیلی از ما فوتبال با کیفیت خارجی را دوست نداریم اما حوصله تماشای بازی‌های بی کیفیت داخلی را داریم؟ چون هوادار هستیم و در پردو باخت تیم مان سهیم. اما در این شرایط همه چیز متفاوت می‌شود. حالا فوتبالی که باعث نشاط در جامعه بود کار کردی عکس‌و وظیفه‌اش دار د تا به مایادآوری کند کسی دغدغه هوادار و نشاط فوتبالی جامعه را ندارد و گر نه امروز وضعیت چیز دیگری بود.

● **شادی و نشاط فوتبالی تعطیل!**

اگر هر روز «خندوانه» هم پخش شود نمی‌تواند به اندازه یک موفقیت ورزشی نشاط فراگیر ایجاد کند. یک برنامه شاد تلویزیونی در نهایت در لحظه شادی ایجاد می‌کند، چون مخاطب، خودش را بخشی از برنامه نمی‌داند و تعاملش با اثر یک طرفه است، اما حس غرور و نشاطی که موفقیت ورزشی ایجاد می‌کند متفاوت است، چون مخاطب ورزشی مثل فوتبال، خودش را هوادار و در حقیقت مالک تیم و برنده و سهیم در هر موفقیتی می‌داند. حالا از همین بحث می‌شود فهمید سوءمدیریت موجود در حذف استقلال و پرسپولیس چه سرخوردگی بدی ایجاد می‌کند. چون دیگر پای نرفتن به آسیا، یا شکست در بازی‌ها در میان نیست، ماچرا این است که از رقیب شکست نخور دیم، خودمان باعث حذف شدیم.

دلخوشی هواداران در این وضع اقتصادی و کرونا، بازی‌های آسیایی بود

حسین بادامکی در گفت‌وگو با زندگی سلام اظهار می‌کند بازی‌های آسیایی امسال را که از دست دادیم، باید برای سال آینده از همین الان به فکر بیفتیم

بالاخره کابوس تلخ حذف پرسپولیس و استقلال از لیگ قهرمانان آسیا به حقیقت پیوست. طبق اعلام کنفدراسیون فوتبال آسیا، نهاد مستقل کنترل‌رورودی کنفدراسیون فوتبال آسیا (ECB) تصمیم گرفت مجوز باشگاه‌های پرسپولیس، استقلال و باشگاه گل گهر سیرجان، برای حضور در مسابقات لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۲۲ را لغو کند. این ماجرا که از چند روز پیش خبر ساز شده حالا واکنش‌های زیادی به دنبال داشته‌است. در ادامه پرونده امروز سراغ حسین بادامکی، بازیکن سابق پرسپولیس و سرپرست فصل گذشته پدیده رفتم که چهره آشنایی برای ورزشی‌ها به‌خصوص مشهدی‌هاست.

● **تکرار حذف تیم‌هایمان از رقابت‌های ورزشی تبعات بدتری دارد**

بادامکی در گفت‌وگو با خبرنگار ما خاطرنشان می‌کند دنبال مقصر نباشید اما برای برگرداندن تیم‌هایمان به بازی‌های آسیایی فکر کنید: «برای امسال باید فکر نمی‌کنم دیگر به آسیا برگردیم و اتفاق خاصی بیفتد. ما باید تلاش کنیم که در سال‌های بعدو فصل آینده لیگ قهرمانان شرایط و ضوابط ای‌اف سی که در همه جای جهان هم وجود دارد رعایت شود. چون اگر این اتفاق در فصل‌های بعدی هم تکرار شود تبعات خیلی بدتری دارد. باید دعا کنیم که مسئولان ورزشی مان به فکر بیفتند و گر نه شرایط امیدوارکننده نیست.»

● **حذف سرخابی خیلی از هواداران را سرخورد می‌کند!**

از بازیکن سابق پدیده می‌پرسم که چقدر به بازگشت سرخابی به لیگ

این اتفاق در دراز مدت خوشحال‌کننده خواهد بود

دکتر صبورى، جامعه‌شناس معتقد است ماجرای اخیر در بلند مدت به نفع ساختار فوتبال است

دکتر صبورى، جامعه‌شناس و عضو هیئت موسس انجمن جامعه، فرهنگ و ورزش درباره حذف استقلال و پرسپولیس از لیگ آسیا و تأثیراتی که این حذف بر جامعه می‌گذارد، می‌گوید: «حذف این دو تیم به نظرم ما را به خودمان نزدیک می‌کند، یعنی شهروندان در مواجهه با پدیده‌های اجتماعی گاهی ممکن است غمگین یا شاد شوند. اما در این مسئله ناراحتی پیش نخواهد آمد و این اتفاق می‌تواند به صورت یک تصدیق و حکم تأییدی باشد از تمام تصوراتی که یک شهروند ایرانی راجع به خودش و جهان پیرامونش دارد. این تصدیق برای جامعه از این نظر ادامه احساس می‌کند همه چیز با هم جور است و همه چیز به همان تلخی و ناکارآمدی است که در دیگر ابعاد زندگی اجتماعی هم با آن دست و پنجه نرم می‌کند. پس این اتفاق احتمالا در لایه‌های عمیق‌تر جامعه در بلند مدت خوشحال‌کننده خواهد بود.»

● **تازور بالای سرمان نباشد جواب نمی‌دهد!**

دکتر صبورى که سابقه عضویت در شورای سردبیری جامعه شناسی ورزش، رادیو ورزش را هم دارد در ادامه اعمال زور در این راستا را به نفع این دو باشگاه

می‌داندو می‌گوید: «همان گونه که در بقیه

مسائل زندگی تا وقتی زور بالای سر ما نباشد تکلیف بلا تکلیفی زندگی خودمان را روشن نمی‌کنیم احتمالا طرفداران آن دو تیم هم می‌توانند تصور کنند این زوری که از نهادهای بالادستی به جامعه ورزش حکم شده است در دراز مدت باعث بیرون رفتن این دو تیم از بلا تکلیفی چندین ساله‌ای می‌شود که هر بار قبول نظم و ساختار

سیستماتیک و خصوصی سازی‌اش به شهروندان و مخاطبان و خبرنگارها داده شده‌است. به این حذف، در وهله اول ناراحتی عمیقی برای سیل طرفداران دو تیم محبوب پایتخت به وجود می‌آورد ولی طرفداران این دو تیم بعد از چند روز خواهند گفت غیر از این انتظارى نداشتیم و این فشار شاید بالاخره باعث شود این دو باشگاه سروسامانی بگیرند. البته برای این هواداران این اتفاق حس خوبی نخواهد داشت اما من احساس می‌کنم لایه‌های منطق اجتماعی همیشه عمل کرده و به گفتمان اجتماعی چه در فضای مجازی و چه در جمع خصوصی یا کل کل طرفداری در می‌آید و این گفتمان را احتمالاً به این نتیجه برساند که در مدت طولانی به نفع این دو تیم خواهد

بودو می‌تواند به این دو تیم سروشکل ساختاری بدهدآن هم درست بعد از مدت‌ها و در حالی که تمام تلاش‌هایی که از داخل بوده به شکست انجامیده است. همان طور که مستحضرد، دو دهه است راجع به خصوصی سازی این دو تیم بحث شده و

نتیجه‌ای نداشته‌است.»

● **ظاهر سازی بی فایده است**

دکتر صبورى با بیان این که با جهانی شدن و جهانی فکر کردن فاصله داریم، ظاهر سازی را بی فایده می‌داند و اضافه می‌کند: «مسئله این‌ست است که

ساختارهای رسمی و اراده سیاسی ما وقتی قرار است با جهان و جهانی سازی حرکت کند، کار نمی‌کند و این تفاوت از نظر من جامعه‌شناس در این است که وقتی قرار است خودمان را به شکل مدرن و منظم در بیاوریم تا بتواند پاسخ‌گوی نیازهای جامعه باشد، نیاز مندیک حالت خودجوش و تنظیم‌کننده از داخل است. یعنی شما این نیروها را در راستای به‌روز کردن ساختارهای اجتماعی خودتان چیدمان می‌کنید اما وقتی این ساختار از بیرون تحمیل شود، کار نمی‌کند، شاید بتوانید ظاهر را آرایش کنید اما نیروهای درونی و ساختار درونی را ندارید. چیزی که سال‌هاست در وزارت ورزش برای انتقال این دو تیم رخ می‌دهد، این ظاهر سازی درست ماندو وقتی است که شما یک مانکن را آرایش کنید و بگویید این یک انسان زنده است.»

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۱۹ دی ۱۴۰۰
۶ جمادی الثانی ۱۴۴۲ • ۹ ژانویه ۲۰۲۲
شماره ۲۰۸۴۷

۲۰۶۷

سال هاست داریم AFC

را گول می‌زنیم

گفت‌وگو با تنها خبرنگار ایرانی که برای انتخاب بازیکن سال

جهان حق‌رای دارد، درباره وقایع و عوامل حذف ۲ تیم

پر طرفدار از لیگ قهرمانان آسیا

حذف دو تیم بزرگ استقلال و پرسپولیس، داد همه هواداران فوتبال را در آورده‌است. از مردم عادی که با فوتبال زندگی می‌کنند گرفته تا افراد معروف و شناخته‌شده در جامعه، رسانه‌ای‌ها، کارشناسان و صاحب‌نظران. به همین دلیل با سیامکر رحمانی، مدیر پایگاه خبری «برترین‌ها» که سال‌ها خبرنگار ورزشی بوده‌است درباره حذف تیم‌های ایرانی از لیگ قهرمانان آسیا صحبت کردیم. او که عضو ایرانی هیئت داورى توپ طلا و انتخاب بازیکن برتر سال فیفاست، دل‌پری از این ماجرا دارد و درباره دلیل این اتفاق و تبعاتش در جامعه و آثار آن روی روان مردم حرف‌هایی دارد که با ما در میان می‌گذارد.

● **مردم حق دارند دل شکسته باشند**

«هواداران فوتبال هیجان‌انگیزترین رقابت باشگاهی فصل بعد را از دست داده‌اند.» رحمانی با ناراحتی این موضوع را می‌گوید و ادامه می‌دهد: «باید به مردم حق داد که خشمگین و دل شکسته باشند اما غم‌انگیزتر از این موضوع، باور این واقعیت است که خشم و اعتراض‌هایی فایده خواهد بود. تغییری در مدیریت فوتبال و ورزش ایران رخ نخواهد داد و انتظار هر اصلاح‌جویرانی، خوش‌خیالی است. سطح اول چنین اتفاق ناگواری که می‌تواند مردم را عصبانی کند و این ناراحتی و سرخوردگی بدیهی هم در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی قابل دیدن است، این است که مردم چندمسابقه فوتبال را از دست می‌دهند اما خود این اتفاق و تبعاتش بعد از چندروز فراموش می‌شودو بعد از شروع بازی‌ها و در جریان مسابقات چند روزی دوباره هواداران ناراحت می‌شوندو تمام. ولی سابقه نشان داده‌است که این فجایع در فوتبال ما باز هم تکرار می‌شود. این مسئله مهم است که مردم را بیشتر از موضوع حذف تیم‌ها ناراحت می‌کند. این که مردم تجربه کرده‌اند راه‌حلی در برون‌رفت از این قضیه وجود ندارد و مدیریت هم نیست که مشکلات را به صورت بنیادی حل کند. این موضوع بیشتر از آن ناراضیانی، اندوه‌خشمی که الان به‌طور مقطعی وجود دارد، روی روحیه و روان مردم تأثیر می‌گذارد و بار دیگر به مردم یادآوری می‌کند که متأسفانه از سوی مدیران ورزشی و کسانی که می‌توانند کمک کنند، درسی گرفته نمی‌شودو تجربه‌ای به دست نمی‌آید.»

● **شرایط مدیریتی مسبب این اوضاع است**

این خبرنگار باسابقه ورزشی ناراحتی مردم را در همین سطح نمی‌داند و این گونه توضیح می‌دهد که سرخوردگی فراتر از این حرف‌هاست: «این برای مردم خیلی دردناک‌ست که حس می‌کنندیک اتفاق وحادثه نیست، بلکه یکی از سلسله اتفاقات و زنجیره رویدادهایی است که ما باید بابت ناتوانی مان تجربه کنیم و به خاطر آن از حق طبیعی مان محروم شویم. چه هزینه‌ای باشد که برای مربی تیم ملی داده باشیم، یا شکست‌های ورزشی قبلی یا بسته شدن پنجره نقل و انتقالات، یا تعلیق فدراسیون فوتبال و موارد دیگری که تاکنون تجربه کرده‌ایم. عده‌ای می‌پرسند چرا همه این اتفاقات در فوتبال ایران رخ می‌دهد؟ چون شرایط مدیریتی دست به دست هم داده‌اند این وضع به وجود بیاید. شرایط اقتصادی، نبود اسپانسر بین‌المللی، پرداخت نشدن حق پخش‌ها، وضعیت زمین‌ها، مدیریت باشگاه‌ها و... می‌توانست سطح فوتبال را ارتقا دهد و به این مشکلات دچار نشویم.»

● **مشکلات به این زودی حل نمی‌شود**

رحمانی معتقد است این مشکلات به تازگی به وجود نیامده‌اندو به این زودی هم از بین نمی‌روند. وی می‌گوید: «از روز اول، از آبان یا چه بسا از تابستان، مدیران باشگاه‌ها و فدراسیون ما می‌دانستند که شرایط منظر را ندارند و نمی‌توانند آن‌ها را احراز کنند، ولی فکر کردند می‌توانند با من بمیرم و تو بمیری، مشکلات را مثل دفعات قبل حل کنند. حتی آقای مصطفوی هنوز می‌گوید اگر AFC کمک می‌کرد و راه می‌آمد، مشکلات حل می‌شد. یا آقای فتح‌الزاده می‌گوید مدیران تیم‌ها باید به مالزی بروند، در حالی که این حرف‌ها اصلا درست نیست. چون از اول این شرایط را نداشتیم. ما باید مدارکی را که AFC می‌خواست ارائه دهیم و اثبات کنیم شرایط را داریم، ولی نداشتیم‌ایم. اگر شش ماه قبل مدیران تصمیم می‌گرفتند شاید می‌توانستند مشکلات را حل کنند، ولی ایرادهای مالکیت باشگاه‌ها، حق پخش، بدهی‌ها، مالیات‌ها و... در چند ماه حل‌شدنی نیست. من حتی فکر می‌کنم که سال بعد هم نتوانیم این مدارک را تحویل دهیم، مگر این که باز سمبل کنند! سال‌هاست ما داریم AFC را گول می‌زنیم و فکر کردیم امسال هم می‌توانیم این کار را تکرار کنیم. هنوز هم مدیران همین حرف را می‌زنندو با این رویکرد با مردم برخورد می‌کنند. ولی امسال AFC برای شفافیت بیشتر و برای این که تکلیفش را با باشگاه‌ها روشن کند، کارابرون‌سیاری کرده و بررسی وضعیت باشگاه‌ها را کنتراتی به یک شرکت آلمانی سپرده‌ود. آن شرکت هم نه‌اریزی سرش می‌شودو نه‌پسته و فرش و تلفن به فلانی و... حرف‌های مدیران ما هم برایش مهم نیست. باشگاه‌ها را بررسی کرده و گفته این شرایط را ندارند. سپاهان و فولاد شرایط را داشته‌اند و مدرک را گرفته‌اند. بقیه باشگاه‌ها نداشتندو حذف شدند.»